

DIRECTIVA 2008/106/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 19 noiembrie 2008****privind nivelul minim de formare a navigatorilor (reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2001/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind nivelul minim de formare a navigatorilor ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori în mod substanțial ⁽⁴⁾. Deoarece acum sunt operate noi modificări la respectiva directivă, ar trebui, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea prevederilor în cauză.

(2) Măsurile luate la nivelul Comunității în domeniul siguranței maritime și al prevenirii poluării pe mare ar trebui să fie în conformitate cu normele și standardele adoptate la nivel internațional.

(3) Pentru a menține și dezvolta nivelul cunoștințelor și al competențelor navigatorilor din Comunitate, este important să se acorde atenția corespunzătoare formării și statutului navigatorilor în Comunitate.

(4) Pentru acordarea certificatelor de competență profesională navigatorilor ar trebui asigurat un nivel consecvent al formării, în interesul siguranței maritime.

(5) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽⁵⁾ se aplică profesiilor din domeniul maritim, care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Aceasta contribuie la facilitarea respectării obligațiilor instituite prin tratat, desființând barierele în calea liberei circulații a persoanelor și a serviciilor între statele membre.

(6) Recunoașterea reciprocă a diplomelor și a certificatelor prevăzută de Directiva 2005/36/CE nu garantează întotdeauna un nivel de formare standardizat pentru toți navigatorii care servesc la bordul navelor ce arborează pavilionul unui stat membru. Cu toate acestea, acest lucru este esențial din punctul de vedere al siguranței maritime.

(7) Este, prin urmare, esențial să se definească un nivel minim de formare pentru navigatorii din Comunitate. Acel nivel ar trebui să se bazeze pe standardele de formare deja adoptate la nivel internațional, și anume Convenția din 1978 a Organizației Maritime Internaționale (OMI) privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (Convenția STCW), astfel cum a fost revizuită în 1995. Toate statele membre sunt părți la această convenție.

(8) Statele membre pot să stabilească standarde cu nivel mai ridicat decât standardele minime stabilite prin Convenția STCW și prin prezenta directivă.

(9) Regulile Convenției STCW, anexate la prezenta directivă, ar trebui să fie suplimentate cu prevederile obligatorii conținute în partea A din Codul privind pregătirea navigatorilor, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart (Codul STCW). Partea B din Codul STCW cuprinde orientări recomandate destinate să ajute statele părți la Convenția STCW și persoanele implicate în implementarea, aplicarea sau executarea măsurilor acesteia să asigure efecte depline convenției într-un mod uniform.

⁽¹⁾ JO C 151, 17.6.2008, p. 35.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 17 iunie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2008.

⁽³⁾ JO L 136, 18.5.2001, p. 17.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa III partea A.

⁽⁵⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- (10) Pentru îmbunătățirea siguranței maritime și prevenirea poluării pe mare, prin prezenta directivă ar trebui stabilite dispoziții privind perioadele minime de odihnă pentru personalul de cart, în conformitate cu Convenția STCW. Aceste dispoziții ar trebui aplicate fără a aduce atingere prevederilor Directivei 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 referitoare la Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) ⁽¹⁾.
- (11) Statele membre ar trebui să adopte și să pună în aplicare măsuri speciale de prevenire și de sancționare a practicilor frauduloase legate de certificatele de competență și să depună în continuare eforturi în cadrul OMI, pentru a obține, la nivel mondial, acorduri stricte și aplicabile pentru combaterea acestor practici.
- (12) În scopul consolidării siguranței maritime și al prevenirii pierderilor de vieți omenești și a poluării maritime, este necesară îmbunătățirea comunicării între membrii echipajului la bordul navelor care navighează în apele Comunității.
- (13) Personalul de la bordul navelor de pasageri desemnat pentru a ajuta pasagerii în situații de urgență ar trebui să fie în măsură să comunice cu pasagerii.
- (14) Echipajele care servesc la bordul navelor-tanc, care transportă încărcături nocive sau poluante, ar trebui să fie în măsură să acționeze în mod eficient pentru prevenirea accidentelor și să facă față situațiilor de urgență. Este foarte important ca între comandant, ofițeri și personalul nebrevetat să se stabilească o comunicare corespunzătoare, în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta directivă.
- (15) Este esențial să se asigure că navigatorii titulari ai unor certificate eliberate de țări terțe și care își efectuează serviciul pe nave comunitare au un nivel de calificare echivalent cu cel solicitat de Convenția STCW. Prezenta directivă ar trebui să definească proceduri și criterii comune pentru recunoașterea de către statele membre a certificatelor eliberate de țări terțe, pe baza standardelor privind formarea și certificarea adoptate în cadrul Convenției STCW.
- (16) În beneficiul siguranței pe mare, statele membre ar trebui să recunoască calificările care demonstrează nivelul cerut de formare numai când acestea sunt emise de către sau în numele statelor participante la Convenția STCW, cu privire la care Comitetul de Siguranță Maritimă (CSM) al OMI a stabilit că au aplicat sau continuă să aplice în întregime standardele stabilite în acea convenție. Pentru perioada intermediară, până când CSM va fi în măsură să efectueze o astfel de verificare, este necesară o procedură de recunoaștere preliminară a certificatelor.
- (17) Atunci când este cazul, institutele maritime, programele și cursurile de formare trebuie să fie inspectate. În consecință, este necesar să se stabilească criteriile pentru astfel de inspecții.
- (18) Comisia ar trebui să fie asistată de către un comitet în realizarea sarcinilor legate de recunoașterea certificatelor emise de institutele de formare sau administrațiile dintr-un stat terț.
- (19) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ ar trebui să acorde asistență Comisiei pentru a verifica dacă statele membre respectă cerințele prevăzute în prezenta directivă.
- (20) Statele membre, ca autorități portuare, sunt solicitate să întărească siguranța și să prevină poluarea în apele teritoriale ale Comunității, prin inspecții prioritare ale navelor care arborează pavilionul unui stat terț care nu a ratificat Convenția STCW, asigurându-se astfel că navele care arborează pavilionul unui stat terț nu beneficiază de un tratament mai favorabil.
- (21) Este indicat ca în prezenta directivă să fie incluse dispoziții cu privire la controlul statului portului, până la modificarea Directivei 95/21/CE ⁽³⁾ privind controlul statului portului în ceea ce privește navele, cu scopul de a transfera directivei în cauză dispozițiile pentru controlul statului portului care sunt incluse în prezenta directivă.
- (22) Este necesară asigurarea procedurilor de adaptare a prezentei directive la schimbările din convențiile și codurile internaționale.
- (23) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive sunt adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁴⁾.
- (24) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să modifice prezenta directivă cu scopul de a aplica, în sensul prezentei directive, modificările ulterioare ale codurilor internaționale și orice modificare relevantă a legislației comunitare. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (25) Noile elemente introduse în prezenta directivă se referă numai la procedurile comitetelor. Prin urmare, acestea nu trebuie să fie transpuse de către statele membre.

⁽¹⁾ JO L 167, 2.7.1999, p. 33.

⁽²⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO L 157, 7.7.1995, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(26) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele pentru transpunerea în dreptul intern a directivelor prezentate în anexa III partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. prin „comandant” se înțelege persoana care deține comanda navei;
2. prin „ofițer” se înțelege un membru al echipajului, altul decât comandantul, desemnat în această funcție în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative naționale sau, în absența unei astfel de desemnări, prin acord colectiv sau cutumă;
3. prin „ofițer de punte” se înțelege un ofițer calificat în conformitate cu prevederile capitolului II din anexa I;
4. prin „ofițer secund” se înțelege ofițerul următor în rang după comandant, căruia îi revine comanda navei în cazul incapacității comandantului;
5. prin „ofițer mecanic” se înțelege un ofițer calificat în conformitate cu prevederile de la capitolul III al anexei I;
6. prin „șef mecanic” se înțelege ofițerul mecanic principal, responsabil cu propulsia mecanică și cu operarea și întreținerea instalațiilor mecanice și electrice ale navei;
7. prin „ofițer mecanic secund” se înțelege ofițerul mecanic următor în rang după șeful mecanic, căruia îi revine responsabilitatea propulsiei mecanice, precum și a operării și a întreținerii instalațiilor mecanice și electrice ale navei, în cazul incapacității șefului mecanic;
8. prin „ofițer mecanic aspirant” se înțelege o persoană care se instruieste pentru a deveni ofițer mecanic și care este desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege sau cu normele administrative naționale;
9. prin „radiooperator” se înțelege o persoană care este titularul unui certificat corespunzător emis sau recunoscut de autoritățile competente, în baza prevederilor regulamentelor radiocomunicațiilor;
10. prin „personal nebrevetat” se înțelege un membru al echipajului, altul decât comandantul sau un ofițer;
11. prin „navă maritimă” se înțelege o navă, alta decât cele care navighează exclusiv în apele interioare sau foarte apropiate de apele protejate ori în zonele în care se aplică regulamentele portuare;
12. prin „navă care arborează pavilionul unui stat membru” se înțelege o navă înregistrată într-un stat membru și care arborează pavilionul acestuia în conformitate cu legislația sa; o navă care nu corespunde acestei definiții este considerată ca o navă care arborează pavilionul unui stat terț;
13. prin „voiaje costiere” se înțelege voiajele în vecinătatea unui stat membru, așa cum sunt definite de acel stat membru;
14. prin „putere de propulsie” se înțelege puterea de ieșire nominală continuă maximă totală, în kilowați, a tuturor mecanismelor de propulsie principale ale navei, care este înscrisă pe certificatul de înmatriculare al navei sau pe un alt document oficial;
15. prin „tanc petrolier” se înțelege o navă construită și utilizată pentru transportul încărcăturilor de petrol și de produse petroliere în vrac;
16. prin „tanc pentru transportul produselor chimice” se înțelege o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui produs lichid enumerat în capitolul 17 din Codul internațional al produselor chimice în vrac, în versiunea sa actualizată;
17. prin „tanc pentru transportul gazelor lichefiate” se înțelege o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui gaz lichefiat sau al oricărui produs enumerat în capitolul 19 din Codul internațional al transportatorilor de gaze, în versiunea sa actualizată;
18. prin „regulamentele radiocomunicațiilor” se înțelege regulamentele radiocomunicațiilor revizuite, adoptate la Conferința radio administrativă mondială pentru serviciul mobil, în versiunea lor actualizată;
19. prin „navă de pasageri” se înțelege o navă maritimă care transportă mai mult de 12 pasageri;
20. prin „navă de pescuit” se înțelege un vas utilizat pentru prinderea peștelui sau a altor resurse vii marine;
21. prin „Convenția STCW” se înțelege Convenția Organizației Maritime Internaționale (OMI) privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978, aceasta aplicându-se în situațiile relevante ținându-se seama de dispozițiile tranzitorii din articolul VII și din regula I/15 din convenție și incluzând, după caz, dispozițiile aplicabile din Codul STCW, toate aceste dispoziții fiind aplicate în versiunea lor actualizată;
22. „responsabilitățile radio” includ, după caz, efectuarea cartului și întreținerea tehnică și reparațiile tehnice realizate în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor, Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare din 1974 (SOLAS 74) și, la latitudinea fiecărui stat membru, recomandările pertinente ale OMI, în versiunea lor actualizată;

23. prin „navă de pasageri ro-ro” se înțelege o navă de pasageri cu spații pentru încărcătură ro-ro sau spații de categorie specială, astfel cum sunt definite în SOLAS 74, în versiunea sa actualizată;
24. prin „Codul STCW” se înțelege Codul privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (STCW), astfel cum a fost adoptat prin Rezoluția 2 la Conferința părților STCW din 1995, în versiunea sa actualizată;
25. prin „funcție” se înțelege un grup de sarcini, îndatoriri și responsabilități, așa cum sunt prevăzute în Codul STCW, necesare pentru operarea navei, ocrotirea vieții omenești pe mare sau protecția mediului marin;
26. prin „companie” se înțelege proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană, cum ar fi managerul sau navlitorul navei nude, care a preluat responsabilitatea în ceea ce privește operarea navei de la proprietarul navei și care, prin asumarea unei astfel de responsabilități, a fost de acord să preia toate îndatoririle și responsabilitățile impuse companiei de prezenta directivă;
27. prin „certificat corespunzător” se înțelege un certificat emis și atestat în conformitate cu prezenta directivă și care atestă capacitatea titularului legal al acestuia de a servi și îndeplini funcțiile care decurg din nivelul de responsabilitate specificat în certificat, pe o navă care are tipul, tonajul, puterea și mijloacele de propulsie specificate, în timp ce aceasta este angajată în călătoria specifică respectivă;
28. prin „stagiul de îmbarcare” se înțelege serviciul la bordul unei nave relevant pentru emiterea unui certificat sau a altei calificări;
29. prin „aprobat” se înțelege aprobarea dată de un stat membru în conformitate cu prezenta directivă;
30. prin „stat terț” se înțelege orice stat care nu este stat membru;
31. prin „lună” se înțelege o lună calendaristică sau 30 de zile cumulate din perioade care sunt mai mici de o lună.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică navigatorilor menționați în această directivă, care servesc la bordul navelor maritime ce arborează pavilionul unui stat membru, cu excepția:

- navelor de război, a auxiliarelor navale sau a altor nave deținute sau care sunt folosite de un stat membru și angajate numai în servicii guvernamentale necomerciale;
- navelor de pescuit;
- iahturilor de agrement care nu sunt implicate în comerț;
- navelor din lemn de construcție primitivă.

Articolul 3

Formarea și certificarea

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că navigatorii care servesc pe navele menționate la articolul 2 primesc o formare minimă în conformitate cu cerințele Convenției STCW, astfel cum este stabilit în anexa I la prezenta directivă, și sunt titulari de certificate astfel cum sunt definite la articolul 4 sau de certificate corespunzătoare, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 27.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că acei membri ai echipajului care trebuie să fie titulari ai unui certificat în conformitate cu regula III/10.4 din SOLAS 74 sunt formați și dispun de un certificat în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 4

Certificatul

Prin „certificat” se înțelege un document valabil, indiferent de denumirea sa, emis de autoritatea competentă a unui stat membru sau cu autorizarea acesteia, în conformitate cu articolul 5 și cu cerințele enunțate în anexa I.

Articolul 5

CertIFICATELE ȘI ATESTATELE

- CertIFICATELE SUNT EMISE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 11.
- CertIFICATELE PENTRU COMANDANȚI, OFIȚERI ȘI RADIOOPERATORI DE BORD SUNT ATESTATE DE STATUL MEMBRU AȘA CUM PREVEDE PREZENTUL ARTICOL.
- CertIFICATELE SE ELIBEREAZĂ ÎN CONFORMITATE CU REGULA I/2 ALINEATUL (1) DIN CONVENȚIA STCW.
- ÎN CEEA CE PRIVEȘTE RADIOOPERATORII DE BORD, STATELE MEMBRE POT:
 - să includă, în vederea examinării pentru eliberarea unui certificat conform regulamentelor radiocomunicațiilor, cunoștințele suplimentare necesare prevăzute de regulile aplicabile;
 - să emită un certificat separat care să indice că titularul are cunoștințele suplimentare cerute de regulamentele aplicabile.
- La latitudinea unui stat membru, atestatele pot fi incluse în formatul certificatelor eliberate, așa cum prevede secțiunea A-I/2 din Codul STCW. Dacă este astfel inclus, formularul utilizat este cel prezentat în secțiunea A-I/2 alineatul (1). Dacă este emis în alt mod, formularul utilizat pentru atestate este cel prezentat la alineatul (2) din secțiunea respectivă. Atestatele se eliberează în conformitate cu articolul VI alineatul (2) din Convenția STCW.

(6) Un stat membru care recunoaște un certificat conform procedurii prevăzute la articolul 19 alineatul (2) atestă acel certificat pentru recunoașterea sa. Forma atestatului este cea prezentată în Codul STCW secțiunea A-I/2 alineatul (3).

(7) Atestatele prevăzute la alineatele (5) și (6):

(a) pot fi emise ca documente separate;

(b) au fiecare atribuit un număr unic, cu excepția atestatelor care confirmă eliberarea unui certificat, cărora li se poate atribui același număr cu cel al certificatului respectiv, cu condiția ca acel număr să fie unic; și

(c) expiră fiecare imediat ce certificatul atestat a expirat sau a fost retras, suspendat sau anulat de statul membru sau statul terț care le-a emis și, în orice caz, într-o perioadă de cinci ani de la data emiterii lor.

(8) Funcția în care titularul unui certificat este autorizat să servească la bordul navei este specificată în formularul atestatului în termeni identici cu cei utilizați în cerințele de echipaj minim aplicabile în statul membru respectiv.

(9) Un stat membru poate utiliza un formular diferit de formularul prezentat în secțiunea A-I/2 a Codului STCW, cu condiția ca cel puțin informațiile necesare să fie furnizate în caractere latine și cifre arabe, ținând seama de variațiile permise conform secțiunii A-I/2.

(10) Sub rezerva articolului 19 alineatul (7), originalul oricărui certificat cerut de prezenta directivă trebuie să fie disponibil la bordul navei pe care servește titularul acestuia.

Articolul 6

Cerințe privind formarea

Formarea impusă în temeiul articolului 3 se efectuează într-o modalitate care să permită dobândirea cunoștințelor teoretice și a aptitudinilor practice prevăzute în anexa I, în special în privința utilizării echipamentului de salvare a vieților și de stingere a incendiilor, și este aprobată de autoritatea competentă sau de organismul desemnat de fiecare stat membru.

Articolul 7

Principii care guvernează voiajele costiere

(1) În definirea voiajelor costiere, statele membre nu impun navigatorilor care servesc la bordul navelor care au dreptul să arboreze pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW și care sunt angajate în astfel de voiaje cerințe privind formarea, experiența sau certificarea, într-un mod care are drept consecință cerințe mai severe pentru acești navigatori decât pentru navigatorii care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul statului respectiv. În nici un caz un stat membru nu impune, pentru navigatorii care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW, cerințe mai severe

în raport cu dispozițiile prezentei directive cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere.

(2) În ceea ce privește navele autorizate să arboreze pavilionul unui stat membru, angajate în mod regulat în voiaje costiere în apropierea coastei unui alt stat membru sau a unui alt stat parte la Convenția STCW, statul membru al cărui pavilion o navă are dreptul să-l arboreze prescrie cerințe pentru formarea, experiența și certificarea navigatorilor care servesc pe astfel de nave de un nivel cel puțin egal cu cele ale statului membru sau ale unui alt stat parte la Convenția STCW lângă a cărei coastă este angajată nava, cu condiția ca ele să nu fie mai severe în raport cu dispozițiile prezentei directive cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere. Navigatorii care servesc pe o navă care își prelungește voiajul peste ceea ce un stat membru definește ca fiind un voiaj costier și care intră în ape care nu sunt prevăzute în această definiție trebuie să îndeplinească cerințele corespunzătoare din prezenta directivă.

(3) Un stat membru poate oferi unei nave care are dreptul să arboreze pavilionul său avantajele prevederilor pentru voiajul costier din prezenta directivă atunci când este angajată regulat în largul coastei unei țări care nu este parte la Convenția STCW, în voiaje costiere, așa cum sunt acestea definite de acel stat membru.

(4) La decizia cu privire la definirea voiajelor costiere și la condițiile de pregătire și formare cerute în acest domeniu în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3), statele membre comunică Comisiei detaliile referitoare la dispozițiile pe care le-au adoptat.

Articolul 8

Prevenirea fraudei și a altor practici ilegale

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare măsurile necesare pentru prevenirea și sancționarea fraudei și a altor practici ilegale privind procedura de certificare sau certificatele eliberate și atestate de autoritățile lor competente și prevăd sancțiuni care trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre desemnează autoritățile naționale competente pentru a identifica și a combate fraudele și alte practici ilegale și pentru a face schimb de informații cu autoritățile competente ale altor state membre și ale țărilor terțe cu privire la eliberarea certificatelor pentru navigatori.

Statele membre informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

Statele membre informează, de asemenea, de îndată, orice țară terță cu care au încheiat un protocol de recunoaștere în conformitate cu regula I/10 punctul 1.2 din Convenția STCW cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

(3) La cererea statului membru gazdă, autoritățile competente ale unui alt stat membru prezintă o confirmare sau o înfirmare scrisă a autenticității certificatelor navigatorilor, a atestatelor corespunzătoare sau a oricărei alte evidențe documentare referitor la formare, eliberate în respectivul alt stat membru.

Articolul 9

Sanțiuni sau măsuri disciplinare

(1) Statele membre stabilesc procesele și procedurile pentru investigarea imparțială a oricărui incompetențe, fapte sau omisiuni raportate, care pot constitui amenințări directe la siguranța vieții sau a proprietății pe mare sau a mediului marin, din partea titularilor de certificate sau atestate eliberate de către respectivul stat membru în legătură cu îndeplinirea sarcinilor legate de certificatele lor și pentru retragerea, suspendarea și anularea, din acest motiv, a unor astfel de certificate și pentru prevenirea fraudei.

(2) Fiecare stat membru prevede sancțiunile sau măsurile disciplinare pentru cazurile în care prevederile legislației naționale de punere în practică a prezentei directive nu sunt respectate în ceea ce privește navele care au drept să arboreze pavilionul său sau navigatorii certificați corespunzător de către acesta.

(3) Asemenea sancțiuni sau măsuri disciplinare sunt prevăzute și aplicate îndeosebi în cazurile în care:

- (a) o companie sau un comandant a angajat o persoană care nu deține certificatul prevăzut de prezenta directivă;
- (b) un comandant a autorizat ca o persoană care nu este titulară a certificatului cerut, a dispensei valabile sau care nu are documentele doveditoare cerute de articolul 19 alineatul (7) să exercite o funcție sau să servească într-o calitate care, conform prezentei directive, trebuie încredințată unei persoane care deține un certificat corespunzător; sau
- (c) o persoană a obținut prin fraudă sau documente falsificate un angajament pentru a îndeplini o funcție sau un serviciu la orice nivel de competență, care, conform prezentei directive, trebuie să fie îndeplinit(ă) de o persoană care deține un certificat sau o dispensă.

(4) Statele membre în jurisdicția cărora se află o companie sau o persoană care este considerată din motive clare ca fiind responsabilă sau având cunoștință despre orice aparentă încălcare a prezentei directive prevăzută la alineatul (3) cooperează cu oricare alt stat membru sau altă parte la Convenția STCW care le informează cu privire la intenția sa de a iniția o acțiune în cadrul jurisdicției sale.

Articolul 10

Standarde de calitate

- (1) Fiecare stat membru garantează că:
- (a) toate activitățile de formare, evaluare a competenței, eliberare a certificatelor și a atestatelor și de revalidare efectuate prin organisme sau entități neguvernamentale aflate sub autoritatea sa sunt supravegheate continuu printr-un sistem de standarde de calitate pentru a asigura îndeplinirea unor obiective definite, inclusiv cele referitoare la calificările și experiența instructorilor și a evaluatorilor;
 - (b) atunci când organismele sau entitățile guvernamentale realizează astfel de activități, există un sistem de standarde de calitate;
 - (c) obiectivele pregătirii și formării, precum și standardele de competență aferente și care urmează să fie îndeplinite sunt clar definite și sunt identificate niveluri de cunoștințe, înțelegere sau calificare corespunzătoare pentru examinările și evaluările impuse conform Convenției STCW;
 - (d) domeniile de aplicare ale standardelor de calitate cuprind administrarea sistemelor de certificare, toate cursurile și programele de formare, examinările și evaluările efectuate de către sau sub autoritatea fiecărui stat membru, precum și calificările și experiența cerute instructorilor și evaluatorilor, având în vedere principiile, sistemele, controalele și reexaminările interne de asigurare a calității stabilite pentru a garanta atingerea obiectivelor definite.

Obiectivele și standardele de calitate aferente menționate la primul paragraf litera (c) pot fi specificate separat pentru diversele cursuri sau programe de formare și cuprind administrarea sistemului de certificare.

(2) Statele membre garantează, de asemenea, că sunt efectuate evaluări independente ale acumulării de cunoștințe, înțelegere, aptitudini și competență și ale activităților de evaluare precum și ale administrării sistemului de certificare, la intervale de cel mult cinci ani, de persoane calificate care nu sunt implicate ele însele în activitățile respective, pentru a verifica dacă:

- (a) toate măsurile de control și de supraveghere la nivel intern, precum și acțiunile de urmărire respectă dispozițiile prevăzute și procedurile cu documente și asigură atingerea cu eficacitate a obiectivelor definite;
- (b) rezultatele fiecărei evaluări independente sunt înregistrate în documente și prezentate celor responsabili cu domeniul de evaluare;
- (c) au fost luate măsuri la timp pentru a corecta deficiențele.

(3) Un raport pentru fiecare evaluare efectuată în conformitate cu alineatul (2) este transmis Comisiei de către statul membru implicat, într-o perioadă de șase luni de la data evaluării.

Articolul 11

Standardele medicale – eliberarea și înregistrarea certificatelor

(1) Statele membre stabilesc standarde pentru starea sănătății navigatorilor, în special în ceea ce privește acuitatea vizuală și auzul.

(2) Statele membre garantează că certificatele sunt eliberate numai candidaților care respectă cerințele prezentului articol.

(3) Fiecare candidat la certificare trebuie să dovedească în mod satisfăcător:

- (a) identitatea sa;
 - (b) faptul că vârsta sa nu este mai mică decât cea prevăzută în regulile din anexa I, care au relevanță pentru certificatul solicitat;
 - (c) îndeplinirea standardelor privind starea de sănătate, stabilite de statul membru, în special în ceea ce privește acuitatea vizuală și auzul și faptul că posedă un document valabil care să ateste starea sa de sănătate, emis de un medic calificat, recunoscut de autoritatea competentă a statului membru;
 - (d) încheierea stagiului de îmbarcare maritim și a oricărei formări obligatorii aferente prevăzute în regulile din anexa I, care se referă la certificatul solicitat;
 - (e) respectarea standardelor de competență prevăzute în regulile din anexa I, care se referă la aptitudinile, funcțiile și nivelurile care urmează să fie indicate în atestat.
- (4) Fiecare stat membru își asumă răspunderea:
- (a) pentru păstrarea unui registru sau a unor registre cu toate certificatele și atestatele pentru comandanți și ofițeri și, dacă este cazul, pentru personalul nebrevetat, care sunt emise, au expirat sau au fost revalidate, suspendate, anulate sau declarate pierdute sau distruse și cu dispensele emise;
 - (b) pentru ca informațiile referitoare la statutul unor astfel de certificate, atestate și dispense să fie puse la dispoziția altor state membre sau altor părți la Convenția STCW și companiilor care solicită verificarea autenticității și a valabilității certificatelor care le sunt prezentate de navigatorii care doresc recunoașterea acestora sau angajarea la bordul unei nave.

Articolul 12

Revalidarea certificatelor

(1) Fiecare comandant, ofițer sau radiooperator de bord care este titularul unui certificat eliberat sau recunoscut conform

oricărui dintre capitolele anexei I, cu excepția capitolului VI, care este în serviciul maritim sau intenționează să se întoarcă pe mare după o perioadă petrecută pe uscat, este verificat, la intervale de cel mult cinci ani, dacă îndeplinește în continuare condițiile pentru stagiul de îmbarcare, astfel încât:

(a) să respecte standardele de sănătate medicală prevăzute de articolul 11;

(b) să dovedească competența sa profesională continuă în conformitate cu secțiunea A-I/11 din Codul STCW.

(2) Pentru continuarea stagiului de îmbarcare la bordul navelor pentru care au fost stabilite prin acord la nivel internațional cerințe de formare speciale, fiecare comandant, ofițer sau radiooperator de bord își finalizează cu succes formarea corespunzătoare aprobată.

(3) Fiecare stat membru compară standardele de competență impuse candidaților pentru certificatele eliberate înainte de 1 februarie 2002 cu cele prevăzute pentru certificatele corespunzătoare din partea A din Codul STCW și stabilește necesitatea de a solicita deținătorilor unor astfel de certificate să efectueze o perfecționare corespunzătoare și o formare sau evaluare actualizată.

Cursurile de perfecționare și actualizare sunt aprobate și includ schimbările din regulamentele relevante naționale și internaționale, care se referă la siguranța vieții pe mare și la protecția mediului marin și țin seama de orice actualizare a standardelor respective de competență.

(4) Fiecare stat membru, în colaborare cu cei implicați, elaborează sau susțin elaborarea structurii cursurilor de perfecționare și actualizare, așa cum prevede secțiunea A-I/11 din Codul STCW.

(5) În scopul actualizării cunoștințelor comandanților, ale ofițerilor și ale radiooperatorilor de bord, fiecare stat membru garantează că textele modificărilor recente aduse regulamentelor naționale și internaționale referitoare la siguranța vieții pe mare și la protecția mediului marin sunt disponibile pentru navele care au dreptul să arboreze pavilionul său.

Articolul 13

Utilizarea simulatoarelor

(1) Standardele de performanță și celelalte dispoziții prevăzute în secțiunea A-I/12 din Codul STCW și alte astfel de cerințe prevăzute în partea A din Codul STCW pentru certificatul respectiv sunt respectate cu privire la:

(a) toate formările obligatorii, pe bază de simulator;

- (b) orice evaluare a competenței impusă de partea A din Codul STCW care este efectuată prin intermediul unui simulator;
- (c) orice demonstrație, prin intermediul unui simulator, a competenței continue impuse de partea A din Codul STCW.
- (2) Simulatoarele instalate sau puse în funcțiune înainte de 1 februarie 2002, la latitudinea fiecărui stat membru, pot fi scutite de conformitatea integrală cu standardele de performanță prevăzute la alineatul (1).

Articolul 14

Responsabilitățile companiilor

- (1) În conformitate cu alineatele (2) și (3), statele membre consideră companiile responsabile pentru repartizarea navigatorilor pentru serviciul pe navele lor, în conformitate cu prezenta directivă, și impun fiecărei companii să garanteze că:
- (a) fiecare navigator repartizat pe oricare dintre navele sale este titularul unui certificat corespunzător, în concordanță cu prevederile prezentei directive și așa cum a fost stabilit de statul membru;
- (b) navele sale sunt echipate cu personal minim de siguranță în conformitate cu cerințele aplicabile ale statului membru;
- (c) documentația și datele relevante pentru toți navigatorii angajați pe navele sale sunt actualizate și ușor accesibile și includ, fără să fie limitate la aceasta, documentația și datele referitoare la experiența, formarea, starea sănătății și competența lor în ceea ce privește responsabilitățile încredințate;
- (d) la repartizarea lor pe oricare dintre navele sale, navigatorii sunt familiarizați cu sarcinile lor specifice și cu toate dispozitivele, instalațiile, echipamentul, procedurile și caracteristicile navei care sunt importante pentru responsabilitățile lor curente sau în caz de urgență;
- (e) echipajul navei poate să-și coordoneze în mod eficient activitățile într-o situație de urgență și să îndeplinească funcțiile vitale pentru siguranță sau pentru prevenirea sau diminuarea poluării.
- (2) Companiile, comandanții și membrii echipajului au, fiecare în parte, responsabilitatea de a se asigura că obligațiile prezentate în acest articol sunt duse la îndeplinire în întregime și că alte astfel de măsuri, dacă este necesar, sunt luate pentru a garanta că fiecare membru al echipajului poate, prin cunoștințele și informațiile sale, să-și aducă contribuția la operarea navei în deplină siguranță.
- (3) Compania asigură instrucțiuni scrise pentru comandanții fiecărei nave la care se aplică prezenta directivă, care să prezinte politicile și procedurile ce trebuie urmate pentru ca tuturor

navigatorilor care sunt recent angajați la bordul navei să li se acorde posibilitatea de a se familiariza cu echipamentul de la bord, cu procedurile de lucru și cu alte aranjamente necesare pentru o îndeplinire corectă a îndatoririlor lor, înainte de a li se repartiza sarcinile. Astfel de politici și proceduri includ:

- (a) alocarea unei perioade rezonabile de timp, în care fiecare navigator nou-angajat va avea posibilitatea de a se familiariza cu:
- (i) echipamentul specific pe care navigatorul îl va utiliza sau cu care va lucra; și
- (ii) procedurile și aranjamentele specifice navei cu privire la efectuarea cartului, siguranța, protecția mediului și situațiile de urgență, pe care un navigator trebuie să le cunoască pentru a-și îndeplini în mod corespunzător îndatoririle;
- (b) desemnarea unui membru bine informat al echipajului, care va fi responsabil și va garanta că fiecărui navigator recent angajat i se acordă posibilitatea de a primi informațiile esențiale într-o limbă pe care navigatorul o înțelege.

Articolul 15

Capacitatea de a efectua serviciul la bord

- (1) În scopul prevenirii oboselii, statele membre stabilesc și impun perioade de odihnă pentru personalul care efectuează cartul și solicită ca organizarea cartului să fie aranjată astfel încât eficiența personalului respectiv să nu fie afectată de oboseală și responsabilitățile să fie organizate astfel încât pentru prima echipă de cart de la începutul unui voiaj și pentru cele ulterioare de schimb persoanele să fie suficient de odihnute și apte din toate punctele de vedere să își îndeplinească datoria.
- (2) Toate persoanele care sunt desemnate în schimburi ca ofițer responsabil al unui cart sau ca personal nebrătat în cadrul unui cart trebuie să poată avea cel puțin 10 ore de odihnă într-o perioadă de 24 de ore.
- (3) Orele de odihnă pot fi împărțite în cel mult două perioade, una dintre ele fiind de cel puțin 6 ore.
- (4) Cerințele pentru perioadele de odihnă, formulate la alineatele (1) și (2), nu trebuie aplicate în cazul unei urgențe sau al unui exercițiu sau în alte condiții operaționale excepționale.
- (5) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), perioada minimă de 10 ore poate fi redusă la cel puțin șase ore consecutive, cu condiția ca o astfel de reducere să nu se extindă peste două zile și ca la fiecare perioadă de șapte zile să fie prevăzute cel puțin 70 de ore de odihnă.

(6) Statele membre impun ca orarele cartului să fie afișate într-un loc ușor accesibil.

Articolul 16

Acordarea dispenselor

(1) În condiții excepționale, autoritățile competente pot, dacă în opinia lor acest lucru nu pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul înconjurător, să emită o dispensă care să permită unui anumit navigator să lucreze pe o anumită navă pe durata unei perioade specificate de cel mult șase luni într-un post, altul decât cel de radiooperator de bord, cu excepția cazurilor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, post pentru care nu deține un certificat corespunzător, cu condiția ca acea persoană pentru care este emisă dispensa să fie calificată în mod adecvat pentru a putea să ocupe postul vacant în condiții de siguranță acceptabile pentru autoritățile competente. Cu toate acestea, dispensele nu se acordă pentru postul de comandant sau de șef mecanic, cu excepția cazurilor de forță majoră și atunci numai pe perioade cât mai scurte posibil.

(2) Orice dispensă acordată pentru un post se acordă numai unei persoane certificate corespunzător pentru ocuparea postului imediat inferior. Atunci când pentru postul inferior nu se cere certificarea, poate fi emisă o dispensă unei persoane ale cărei calificare și experiență sunt, în opinia autorităților competente, echivalente în mod clar cu cerințele pentru postul ce urmează a fi ocupat, cu condiția ca, dacă o astfel de persoană nu posedă un certificat corespunzător, să fie obligată să treacă un test acceptat de autoritățile competente și care să demonstreze că o astfel de dispensă poate fi emisă în condiții de siguranță. În plus, autoritățile competente se asigură că postul în discuție este ocupat cât mai curând posibil de titularul unui certificat corespunzător.

Articolul 17

Responsabilitățile statelor membre cu privire la formare și evaluare

(1) Statele membre desemnează autoritățile sau organismele care:

- (a) oferă formarea prevăzută la articolul 3;
- (b) organizează și/sau supraveghează examinările unde este necesar;
- (c) emit certificatele prevăzute la articolul 11;
- (d) acordă dispensele prevăzute la articolul 16.

(2) Statele membre se asigură că:

- (a) toate formările și evaluările navigatorilor sunt:
 - (i) structurate în conformitate cu programe scrise care includ metodele și mijloacele de executare, procedurile și materialele de curs care sunt necesare pentru a atinge standardele de competență prevăzute; și

(ii) efectuate, monitorizate, evaluate și susținute de persoane calificate în conformitate cu literele (d), (e) și (f);

(b) persoanele care conduc formarea sau evaluarea la bordul navei în funcțiune o efectuează numai când o astfel de formare sau evaluare nu afectează negativ operarea normală a navei și când aceste persoane își pot dedica timpul și atenția pentru formare sau evaluare;

(c) instructorii, supraveghetorii și evaluatorii sunt calificați corespunzător pentru tipurile și nivelurile specifice de formare sau evaluare a competenței navigatorilor la bord sau pe uscat;

(d) orice persoană care conduce o formare a unui navigator la locul de muncă, la bord sau pe uscat, care este destinată să îi permită navigatorului dobândirea cunoștințelor necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:

(i) cunoaște programul de formare și înțelege obiectivele specifice ale formării pentru un anumit tip de formare realizat;

(ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută formarea; și

(iii) dacă efectuează formarea folosind un simulator:

— a primit recomandările pedagogice adecvate în ceea ce privește tehnicile de formare pe care le implică utilizarea simulatoarelor; și

— a dobândit experiență operațională practică pe un anumit tip de simulator ce urmează să fie utilizat;

(e) orice persoană responsabilă cu supravegherea formării unui navigator la locul de muncă, formare destinată să îi permită navigatorului dobândirea calificărilor necesare pentru obținerea unui certificat, înțelege perfect programul de formare și obiectivele specifice pentru fiecare tip de formare care urmează să se desfășoare;

(f) orice persoană care conduce o evaluare a competenței unui navigator la locul de muncă, la bordul navei sau pe uscat, pentru a stabili dacă acesta dispune de calificările necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:

(i) are un nivel corespunzător de cunoștințe și înțelegere a competenței ce urmează să fie evaluată;

(ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută evaluarea;

(iii) a primit indicații corespunzătoare privind metodele și practica de evaluare;

(iv) a dobândit experiență practică în domeniul evaluării;

- (v) dacă evaluarea ce trebuie realizată implică utilizarea simulatoarelor, a dobândit experiență practică în evaluarea pe anumite tipuri de simulatoare utilizate sub supravegherea unui evaluator experimentat, care s-a declarat mulțumit;
- (g) în cazul în care un stat membru recunoaște un curs de formare, o instituție de formare sau o calificare acordată de o instituție de formare, ca făcând parte din cerințele sale pentru emiterea unui certificat, calificările și experiența instructorilor și evaluatorilor sunt respectate la aplicarea prevederilor cu privire la standardele de calitate din articolul 10. Astfel de calificări, experiențe și aplicări ale standardelor de calitate includ formarea corespunzătoare cu privire la tehnicile de predare, metodele și practicile de formare și evaluare și respectă toate cerințele aplicabile de la literele (d), (e) și (f).
- (ii) probabilitatea ca o capacitate de utilizare a vocabularului elementar al limbii engleze pentru instrucțiunile de bază să poată asigura un mijloc de comunicare cu un pasager care are nevoie de ajutor, chiar dacă pasagerul și membrul echipajului vorbesc sau nu o limbă comună;
- (iii) posibila nevoie de a comunica pe perioada unei urgențe prin alte mijloace (de exemplu, prin demonstrație, semne sau atragerea atenției asupra amplasării instrucțiunilor, a stațiilor de convocare, a dispozitivelor de salvare sau a căilor de evacuare), atunci când comunicarea verbală este imposibilă;
- (iv) măsura în care pasagerilor le-au fost furnizate instrucțiunile de siguranță complete în limba sau limbile materne;

Articolul 18

Comunicarea la bordul navei

Statele membre garantează că:

- (a) fără a aduce atingere literelor (b) și (d), la bordul tuturor navelor care arborează pavilionul unui stat membru există, în permanență, mijloace pentru comunicarea orală eficientă între toți membrii echipajului navei în legătură cu siguranța, în special cu privire la recepția corectă și la timp și înțelegerea mesajelor și a instrucțiunilor;
- (b) la bordul tuturor navelor de pasageri care arborează pavilionul unui stat membru și la bordul tuturor navelor de pasageri care încep sau termină o călătorie într-un port al unui stat membru, cu scopul de a asigura eficiența activității echipajului în probleme de siguranță, este stabilită o limbă comună de lucru care este înregistrată în jurnalul de bord;
- compania sau comandantul, după caz, stabilește limba de lucru adecvată. Este obligatoriu ca fiecare navigator să o înțeleagă și, când este cazul, să dea ordine, instrucțiuni și să raporteze în acea limbă;
- (d) la bordul tancurilor petroliere, al tancurilor chimice și al tancurilor cu gaze lichefiate, care arborează pavilionul unui stat membru, comandantul, ofițerii și personalul nebrvetat sunt capabili să comunice unul cu celălalt în una sau mai multe limbi de lucru comune;
- (e) există mijloace adecvate de comunicare între navă și autoritățile de pe mal. Aceste comunicații se realizează în conformitate cu capitolul V regula 14 alineatul (4) din SOLAS 74;
- (f) atunci când se efectuează controlul statului portului, în conformitate cu Directiva 95/21/CE, statele membre verifică, de asemenea, dacă navele care arborează pavilionul unui stat terț se conformează prezentului articol.

Articolul 19

Recunoașterea certificatelor

- (1) Navigatorii care nu sunt posesori ai certificatelor prevăzute la articolul 4 pot fi autorizați să lucreze pe nave sub pavilionul unui stat membru, dacă s-a adoptat o decizie privind recunoașterea certificatelor respective ale acestora în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (2)-(6) ale prezentului articol.
- (2) Un stat membru care intenționează să recunoască, prin atestare, certificatele corespunzătoare eliberate de o țară terță unui comandant, ofițer sau operator radio, pentru a lucra pe o navă sub pavilionul respectivului stat membru, prezintă Comisiei o cerere motivată de recunoaștere a acelei țări terțe.
- (c) la bordul navelor de pasageri, personalul desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență este ușor de identificat și are abilități de comunicare suficiente pentru scopul respectiv, luându-se în considerare combinația potrivită a următorilor factori:
- (i) limba sau limbile corespunzătoare principalelor cetățenii ale pasagerilor transportați pe o anumită rută;

Comisia, sprijinită de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu posibila implicare a oricărui stat membru interesat, colectează informațiile prevăzute în anexa II și realizează o evaluare a sistemelor de formare și de certificare ale țării terțe pentru care a fost introdusă cererea de recunoaștere, pentru a verifica dacă țara în cauză respectă toate dispozițiile Convenției STCW și dacă s-au luat măsurile corespunzătoare pentru prevenirea fraudei în materie de certificate.

(3) Decizia de recunoaștere a unei țări terțe este luată de către Comisie în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 28 alineatul (2) în termen de trei luni de la data introducerii cererii de recunoaștere.

Dacă se acordă, recunoașterea este valabilă sub rezerva dispozițiilor articolului 20.

Dacă în termenul prevăzut la primul paragraf nu se ia nici o decizie privind recunoașterea țării terțe în cauză, statul membru care prezintă cererea poate decide să recunoască țara terță în mod unilateral până când se ia o decizie în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(4) Un stat membru poate decide, în ceea ce privește navele aflate sub pavilionul său, să ateste certificatele eliberate de țări terțe recunoscute de către Comisie, ținându-se cont de dispozițiile anexei II punctele 4 și 5.

(5) Recunoașterile certificatelor eliberate de țări terțe recunoscute și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, înainte de 14 iunie 2005 rămân valabile.

Aceste recunoașteri pot fi folosite de către toate statele membre, dacă nu au fost revocate ulterior de către Comisie în conformitate cu articolul 20.

(6) Comisia întocmește și actualizează o listă a țărilor terțe care au fost recunoscute. Lista se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.

(7) Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (6), un stat membru poate, dacă circumstanțele o cer, să permită unui navigator să servească într-un post, altul decât cel de ofițer radio sau de radiooperator de bord, cu excepția celor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, pe o perioadă care să nu depășească trei luni, la bordul unei nave care arborează pavilionul său, cât timp deține un certificat corespunzător valabil, eliberat și atestat după cum impune un stat terț, dar care nu este încă atestat pentru recunoaștere de către statul membru respectiv, astfel încât să-i confere calitatea corespunzătoare pentru serviciu la bordul unei nave care arborează pavilionul său.

Trebuie să poată fi puse la dispoziție cu promptitudine documente doveditoare, care să ateste că a fost înaintată autorităților competente o cerere pentru eliberarea unui atestat.

Articolul 20

Nerespectarea dispozițiilor Convenției STCW

(1) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care un stat membru consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, acesta informează imediat Comisia, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează de îndată comitetul menționat la articolul 28 alineatul (1).

(2) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care Comisia consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, aceasta informează de îndată statele membre, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează imediat comitetul menționat la articolul 28 alineatul (1).

(3) Dacă un stat membru intenționează să revoce atestările tuturor certificatelor eliberate de o țară terță, acesta informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la intenția sa, prezentând motive întemeiate.

(4) Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, reevaluează recunoașterea țării terțe în cauză pentru a verifica dacă respectiva țară a neglijat să se conformeze cerințelor Convenției STCW.

(5) Dacă există indicii că o instituție de formare maritimă nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, Comisia notifică țării în cauză că recunoașterea certificatelor acelei țări este revocată în termen de două luni, dacă nu se iau măsuri pentru a se asigura respectarea tuturor cerințelor Convenției STCW.

(6) Decizia de revocare a recunoașterii se ia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 28 alineatul (2), în termen de două luni de la data notificării transmise de statul membru.

Statele membre respective iau măsurile adecvate pentru punerea în aplicare a deciziei.

(7) Atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor eliberate în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) înainte de data la care se ia decizia de revocare a recunoașterii țării terțe rămân valabile. Cu toate acestea, navigatorii titulari ai unei astfel de atestat nu pot pretinde un atestat care să recunoască o calificare superioară, decât dacă aceasta se bazează numai pe experiența suplimentară acumulată în cadrul stagiului de îmbarcare.

Articolul 21**Reevaluarea**

(1) Țările terțe recunoscute în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (3) primul paragraf, inclusiv cele menționate la articolul 19 alineatul (6), fac obiectul unei reevaluări periodice, cel puțin la fiecare cinci ani, de către Comisie și cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, cu scopul de a verifica dacă acestea îndeplinesc criteriile adecvate prevăzute în anexa II și dacă s-au luat măsurile adecvate de prevenire a fraudelor în materie de certificate.

(2) Comisia definește criteriile de prioritate pentru evaluarea țărilor terțe pe baza datelor furnizate de controlul efectuat de statul portului în conformitate cu articolul 23, precum și pe baza informațiilor privind rapoartele aferente evaluărilor independente comunicate de țările terțe în conformitate cu secțiunea A-1/7 din Codul STCW.

(3) Comisia transmite statelor membre un raport privind rezultatele evaluării.

Articolul 22**Controlul statului portului**

(1) Fără a ține seama de pavilionul arborat, fiecare navă, cu excepția acelor tipuri de nave excluse în temeiul articolului 2, se supune controlului statului portului pe perioada în care se găsește în porturile unui stat membru, de către ofițerii autorizați în mod corespunzător de acel stat membru pentru a verifica dacă toți navigatorii care servesc la bord și care sunt obligați să fie titulari ai unor certificate în conformitate cu Convenția STCW dețin asemenea certificate sau dispense corespunzătoare.

(2) Atunci când efectuează controlul statului portului conform prezentei directive, statele membre se asigură că se aplică toate prevederile și procedurile relevante prevăzute în Directiva 95/21/CE.

Articolul 23**Procedurile privind controlul statului portului**

(1) Fără a aduce atingere Directivei 95/21/CE, controlul statului portului în temeiul articolului 22 se limitează la următoarele:

(a) se verifică dacă fiecare navigator care servește la bord și care trebuie să fie certificat în conformitate cu Convenția STCW deține un certificat corespunzător sau o dispensă valabilă ori furnizează documente doveditoare că o cerere pentru eliberarea unui atestat care să confirme recunoașterea a fost înaintată autorităților statului sub al cărui pavilion navighează;

(b) să verifice dacă numărul și certificatele navigatorilor care servesc la bord sunt în conformitate cu cerințele autorităților

statului sub al cărui pavilion navighează privind echiparea cu personal minim de siguranță.

(2) Capacitatea navigatorilor de pe navă de a respecta standardele de efectuare a cartului impuse de Convenția STCW este evaluată în conformitate cu partea A din Codul STCW, dacă există motive clare de a crede că aceste standarde nu sunt respectate, deoarece a survenit una dintre următoarele probleme:

(a) nava a fost implicată într-o coliziune, punere pe uscat sau naufragiere;

(b) a avut loc o scurgere de substanțe din navă, atunci când se afla în marș, la ancoră sau acostată, fapt ilegal conform unei convenții internaționale;

(c) nava a fost manevrată într-un mod greșit sau periculos, atunci când măsurile pentru rutele OMI ori practicile și procedurile pentru siguranța navei nu au fost respectate;

(d) nava este, în alte privințe, condusă într-un asemenea mod încât pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul înconjurător;

(e) un certificat a fost obținut în mod fraudulos sau posesorul unui certificat nu este persoana pentru care a fost emis inițial acel certificat;

(f) nava arborează pavilionul unei țări care nu a ratificat Convenția STCW sau are un comandant, ofițer sau personal nebrătat care deține un certificat emis de o țară terță care nu a ratificat Convenția STCW.

(3) Fără a aduce atingere verificării certificatului, evaluarea în conformitate cu alineatul (2) poate obliga navigatorul să-și demonstreze competența adecvată la locul de muncă. O astfel de demonstrație poate include în special verificarea dacă cerințele operaționale cu privire la standardele de efectuare a cartului au fost îndeplinite și dacă există o reacție promptă în situații de urgență la nivelul de competență al navigatorului.

Articolul 24**Reținerea**

Fără a aduce atingere Directivei 95/21/CE, următoarele deficiențe, în măsura în care ofițerul care efectuează controlul statului portului decide că acestea pun în pericol persoanele, bunurile sau mediul înconjurător, reprezintă singurele temeiuri, conform prezentei directive, pe baza cărora un stat membru poate să rețină o navă:

(a) navigatorii nu dețin certificate, nu au certificate corespunzătoare, nu au dispense valabile sau nu oferă documente doveditoare în sensul că a fost înaintată autorităților statului sub al cărui pavilion navighează o cerere pentru eliberarea unui atestat de recunoaștere;

- (b) nerespectarea cerințelor impuse de statul sub al cărui pavilion navighează, privind echiparea cu personal minim de siguranță;
- (c) organizarea necorespunzătoare a serviciului de cart la punte sau la mașină în raport cu cerințele prevăzute pentru navă de statul sub al cărui pavilion navighează;
- (d) absența într-un cart a unei persoane calificate pentru a acționa echipamentul esențial pentru siguranța navigației, siguranța radiocomunicațiilor sau pentru prevenirea poluării marine;
- (e) competența profesională a navigatorilor pentru sarcinile desemnate, în ceea ce privește siguranța navei și prevenirea poluării, nu este dovedită;
- (f) incapacitatea de a asigura pentru primul cart de la începutul unei călătorii și pentru următoarele carturi de schimb persoane suficient de odihnite și apte din toate punctele de vedere pentru datorie.

Articolul 25

Controlul periodic al conformității

Fără a se aduce atingere competențelor care îi sunt conferite în temeiul articolului 226 din tratat, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, verifică, periodic și cel puțin la fiecare cinci ani, dacă statele membre respectă cerințele minime prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 26

Rapoarte

(1) Până la 14 decembrie 2008, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare bazat pe o analiză și o evaluare detaliată a dispozițiilor Convenției STCW, a punerii în aplicare a acestora și a cunoștințelor dobândite cu privire la corelarea între securitate și nivelul de formare a membrilor echipajului.

(2) Până la 20 octombrie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare întocmit pe baza informațiilor obținute în conformitate cu articolul 25.

În cadrul respectivului raport, Comisia verifică respectarea de către statele membre a dispozițiilor prezentei directive și propune, după caz, măsuri suplimentare.

Articolul 27

Modificarea

(1) Prezenta directivă poate fi modificată de către Comisie cu scopul de a aplica, în sensul prezentei directive, modificările ulterioare la codurile internaționale prevăzute la articolul 1 punctele 16, 17, 18, 23 și 24 care au intrat în vigoare.

Prezenta directivă poate fi, de asemenea, modificată de către Comisie în vederea aplicării, în sensul prezentei directive, a oricărei modificări relevante a legislației comunitare.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (3).

(2) După adoptarea noilor documente oficiale sau protocoale la Convenția STCW, Consiliul, hotărând pe baza unei propuneri a Comisiei, decide, ținând seama de procedurile parlamentare ale statelor membre, precum și de procedurile adecvate ale OMI, cu privire la măsurile detaliate pentru ratificarea acestor noi documente oficiale sau protocoale, în același timp asigurându-se că acestea se vor aplica uniform și simultan în statele membre.

(3) Modificările aduse instrumentelor internaționale menționate la articolul 1 punctele 16, 17, 18, 21, 22 și 24 pot fi excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) ⁽¹⁾.

Articolul 28

Procedura comitetului

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la opt săptămâni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

⁽¹⁾ JO L 324, 29.11.2002, p. 1.

*Articolul 29***Dispoziții tranzitorii**

În cazul în care, în temeiul articolului 12, un stat membru emite din nou sau extinde valabilitatea certificatelor care au fost emise inițial conform prevederilor care se aplicau înainte de 1 februarie 1997, statul membru poate, la latitudinea sa, să înlocuiască limitele privind tonajul care apar în certificatul inițial, după cum urmează:

- (a) textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 200 tone” poate fi înlocuit cu textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 500 tone”;
- (b) textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 1 600 tone” poate fi înlocuit cu textul „tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000 tone”.

*Articolul 30***Sancțiuni**

Statele membre stabilesc sistemul sancțiunilor pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul articolelor 1, 3, 5, 7, 9-15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 și 29 și al anexelor I și II și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

*Articolul 31***Comunicarea**

Comisiei îi sunt comunicate, de îndată, de statele membre, textele tuturor dispozițiilor pe care le-au adoptat în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

*Articolul 32***Abrogare**

Directiva 2001/25/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa III partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa III partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

*Articolul 33***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 34***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 19 noiembrie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J.-P. JOUYET

ANEXA I

CERINȚE DE FORMARE ALE CONVENȚIEI STCW, MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulile prevăzute în prezenta anexă sunt completate cu prevederile obligatorii care sunt cuprinse în partea A din Codul STCW, cu excepția capitolului VIII regula VIII/2.

Orice trimitere la o cerință dintr-o regulă constituie de asemenea o trimitere la secțiunea corespunzătoare din partea A din Codul STCW.

2. Statele membre se asigură că navigatorii posedă cunoștințe lingvistice adecvate, astfel cum sunt definite în secțiunile A-II/1, A-III/1, A-IV/2 și A-II/4 din Codul STCW, care le permit să exercite funcțiile specifice la bordul unei nave care arborează pavilionul unui stat membru gazdă.
3. Partea A din Codul STCW cuprinde standarde de competență pe care candidații trebuie să le îndeplinească pentru emiterea și revalidarea certificatelor de competență în conformitate cu prevederile Convenției STCW. Pentru a clarifica legătura dintre prevederile pentru eliberarea certificatelor alternative din capitolul VII și prevederile privind certificarea din capitolele II, III și IV, capacitățile specificate în standardele de competență sunt regrupate în mod adecvat în următoarele șapte funcții:

1. navigație;
2. manipularea și stivuirea mărfurilor;
3. controlarea operării navei și preocuparea pentru persoanele aflate la bord;
4. mecanică navală;
5. inginerie electrică, electronică și de control;
6. întreținere și reparații;
7. radiocomunicații,

la următoarele nivele de responsabilitate:

1. nivel managerial;
2. nivel operațional;
3. nivel de suport.

Atribuțiile și nivelele de responsabilitate sunt identificate prin subtitluri în tabelele cu standardele de competență prevăzute în capitolele II, III și IV din partea A din Codul STCW.

CAPITOLUL II

COMANDANTUL ȘI COMPARTIMENTUL PUNTE

Regula II/1

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;

- 2.2. să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat pentru cel puțin un an, ca parte a unui program de formare aprobat, care include formare la bordul navei, care respectă cerințele din secțiunea A-II/1 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică sau, în caz contrar, să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei ani;
- 2.3. să fi îndeplinit, în timpul stagiului de îmbarcare, sarcini de efectuare a cartului pe punte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, sub supravegherea comandantului sau a unui ofițer calificat;
- 2.4. să respecte cerințele aplicabile ale regulilor din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea de sarcini pentru serviciul radio, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
- 2.5. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/1 din Codul STCW.

Regula II/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea comandanților și a ofițerilor secunzi pe navele cu tonaj brut de 500 sau mai mult

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000

1. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000 trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să respecte cerințele pentru certificarea ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pentru navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat pentru această funcție:
 - 2.1.1. pentru certificarea ca ofițer secund, cel puțin 12 luni; și
 - 2.1.2. pentru certificarea în calitate de comandant, cel puțin 36 de luni; cu toate acestea, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când timp de cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare a servit ca ofițer secund;
 - 2.2. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea - A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000.

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000

3. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000 trebuie să dețină un certificat corespunzător.
4. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 4.1. pentru certificarea ca ofițer secund, să îndeplinească cerințele ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500;
 - 4.2. pentru certificarea în calitate de comandant, să îndeplinească cerințele ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni în acest post; cu toate acestea, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când timp de cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare a servit ca ofițer secund;
 - 4.3. să aibă încheiată formarea aprobată și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut între 500 și 3 000.

*Regula II/3***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație și a comandanților pe navele cu tonaj brut mai mic de 500***Nave care nu sunt angajate în voiaje costiere*

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație, care servește pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care nu este angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător pentru nave cu tonaj brut de 500 sau mai mult.
2. Fiecare comandant care servește pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care nu este angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător pentru funcția de comandant pe nave cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000.

*Nave care sunt angajate în voiaje costiere**Ofițerul responsabil cu cartul de navigație*

3. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător.
4. Fiecare candidat la certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie:
 - 4.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 4.2. să fi absolvit:
 - 4.2.1. o formare specială, inclusiv o perioadă adecvată de stagiu de îmbarcare corespunzător, așa cum impune administrația; sau
 - 4.2.2. un stagiu de îmbarcare aprobat în sectorul de punte de cel puțin trei ani;
 - 4.3. să respecte cerințele aplicabile din regulile din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea de sarcini pentru serviciul radio, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
 - 4.4. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru ofițeri responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere.

Comandantul

5. Fiecare comandant care servește pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat corespunzător.
6. Fiecare candidat la certificare în funcția de comandant pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie:
 - 6.1. să aibă cel puțin 20 de ani;
 - 6.2. să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni ca ofițer responsabil cu cartul de navigație;
 - 6.3. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru comandanți pe navele cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere.
7. Excepții

Dacă administrația consideră că dimensiunea unei nave și condițiile sale de călătorie sunt de așa natură încât să facă aplicarea în întregime a cerințelor acestei reguli și ale secțiunii A-II/3 din Codul STCW nerezonabilă sau impracticabilă, poate, în măsura necesară, să scutească pe comandant și pe ofițerul responsabil cu cartul de navigație pe o asemenea navă sau clasă de nave de unele cerințe, având în vedere siguranța tuturor navelor care pot naviga în aceleași ape.

*Regula II/4***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat care participă la cartul de navigație**

1. Fiecare membru al personalului nebrevetat care participă la cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut de 500 sau mai mult, în afara celor aflați în formare sau ale căror îndatoriri în timpul cartului nu necesită o calificare, trebuie să fie certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de îndatoriri.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 de ani;
 - 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de a pleca pe mare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat, care să nu fie mai mică de două luni;
 - 2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/4 din Codul STCW.
3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența cerute la punctul 2.2.1 și 2.2.2 se asociază cu funcții de efectuare a cartului de navigație și implică îndeplinirea sarcinilor efectuate sub directă supraveghere a comandantului, a ofițerului responsabil cu cartul de navigație sau a unui membru calificat al personalului nebrevetat.
4. Statul membru poate considera că navigatorii îndeplinesc cerințele din prezenta regulă dacă au servit într-o funcție adecvată din compartimentul punte, pe o perioadă de cel puțin un an, în perioada ultimilor cinci ani care preced intrarea în vigoare a Convenției STCW pentru acel stat membru.

CAPITOLUL III

COMPARTIMENTUL MAȘINI

*Regula III/1***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu serviciul de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau a ofițerilor mecanici desemnați să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă**

1. Fiecare ofițer responsabil cu serviciul de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau fiecare ofițer mecanic desemnat să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de cel puțin 750 KW trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 de ani;
 - 2.2. să aibă încheiate cel puțin șase luni de stagiu de îmbarcare în compartimentul mașini în conformitate cu secțiunea A-III/1 din Codul STCW;
 - 2.3. să aibă încheiate pregătirea aprobată și formarea aprobată de cel puțin 30 de luni, care include formarea la bord, înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/1 din Codul STCW.

*Regula III/2***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secundzi pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie de 3 000 KW sau mai mare**

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secund de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de 3 000 KW sau mai mare trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele de certificare ca ofițer responsabil cu cartul în compartimentul mașini și:
 - 2.1.1. pentru certificarea ca ofițer mecanic secund, să aibă cel puțin 12 luni de stagiu de îmbarcare aprobat ca ofițer mecanic aspirant sau ca ofițer mecanic; și
 - 2.1.2. pentru certificarea ca șef mecanic să aibă cel puțin 36 de luni de stagiu de îmbarcare aprobat, din care cel puțin 12 luni trebuie să fi servit ca ofițer mecanic într-un post cu responsabilitate, având calificare ca ofițer mecanic secund;
 - 2.2. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/2 din Codul STCW.

*Regula III/3***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secundzi pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie cuprinsă între 750 KW și 3 000 KW**

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secund de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie între 750 KW și 3 000 KW trebuie să dețină un certificat corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele de certificare ca ofițer responsabil cu cartul în compartimentul mașini și:
 - 2.1.1. pentru certificarea ca ofițer mecanic secund, să aibă cel puțin 12 luni de stagiu de îmbarcare aprobat ca ofițer mecanic aspirant sau ofițer mecanic; și
 - 2.1.2. pentru certificarea ca șef mecanic să aibă cel puțin 24 de luni de stagiu de îmbarcare aprobat, din care cel puțin 12 luni trebuie să fi servit având calificare ca ofițer mecanic secund;
 - 2.2. să aibă încheiate pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/3 din Codul STCW.
3. Fiecare ofițer mecanic care este calificat pentru a servi ca ofițer mecanic secund pe navele cu un motor principal cu o putere de propulsie de minimum 3 000 KW poate servi ca ofițer mecanic șef pe navele cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mică de 3 000 KW, cu condiția ca timp de cel puțin 12 luni de stagiu de îmbarcare aprobat să fi servit ca ofițer mecanic într-un post cu responsabilitate și ca certificatul să fie aprobat astfel.

*Regula III/4***Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat care participă la cartul într-un compartiment mașini supravegheat sau îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă**

1. Fiecare membru al personalului nebrevetat care participă la cartul într-un compartiment mașini supravegheat sau care îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de minimum 750 KW, cu excepția celor aflați în formare sau ale căror îndatoriri nu necesită o calificare, este certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de îndatoriri.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 ani;

- 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de îmbarcare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat, care să nu fie mai mică de două luni;
- 2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/4 din Codul STCW.
3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența cerute la punctele 2.2.1 și 2.2.2 sunt asociate cu funcții de supraveghere a compartimentului mașini și implică îndeplinirea sarcinilor efectuate sub directă supraveghere a unui ofițer mecanic calificat sau a unui membru calificat al personalului nebrevetat.
4. Statul membru poate considera că navigatorii îndeplinesc cerințele din prezenta regulă dacă au servit într-un post adecvat în compartimentul mașini pe o perioadă de cel puțin un an, în perioada ultimilor cinci ani care au precedat intrarea în vigoare a Convenției STCW pentru acel stat membru.

CAPITOLUL IV

RADIOCOMUNICAȚIE ȘI PERSONAL DE RADIOCOMUNICAȚIE

Notă explicativă

Dispozițiile obligatorii referitoare la efectuarea cartului în ceea ce privește radiocomunicația sunt detaliate în regulamentele radiocomunicațiilor și în SOLAS 74, astfel cum a fost modificată. Dispozițiile pentru întreținerea echipamentului radio sunt detaliate în SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, și în directivele adoptate de Organizația Maritimă Internațională.

Regula IV/1

Aplicare

1. Sub rezerva dispozițiilor de la punctul 2, prevederile din prezentul capitol se aplică pentru personalul de radiocomunicație de pe navele care navighează în sistemul mondial pentru caz de sinistru și siguranța navigației pe mare (GMDSS), așa cum prevede SOLAS 74, astfel cum a fost modificată.
2. Personalului de radiocomunicație de pe navele care nu trebuie să respecte prevederile GMDSS din capitolul IV al SOLAS 74 nu i se cere să îndeplinească prevederile din acest capitol. Cu toate acestea, personalului de radiocomunicație de pe aceste nave i se cere să respecte prevederile regulamentelor radiocomunicațiilor. Administrația se asigură că, pentru acest personal de radiocomunicație, este eliberat sau recunoscut un certificat corespunzător, așa cum prevăd regulamentele radiocomunicațiilor.

Regula IV/2

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea certificatelor pentru personalul de radiocomunicație în cadrul GMDSS

1. Fiecare persoană responsabilă sau care îndeplinește sarcini radio pe o navă căreia i se impune să participe la GMDSS deține un certificat corespunzător raportat la GMDSS, eliberat sau recunoscut de administrație conform dispozițiilor regulamentelor radiocomunicațiilor.
2. În plus, fiecare candidat la certificare conform prezentei reguli, pentru serviciu pe o navă care, conform SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, trebuie să folosească o instalație radio:
 - 2.1. are cel puțin 18 de ani; și
 - 2.2. are încheiate pregătirea și formarea aprobate și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-IV/2 din Codul STCW.

CAPITOLUL V

CERINȚE SPECIALE DE FORMARE PENTRU PERSONALUL DE PE ANUMITE TIPURI DE NAVE

Regula V/1

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, a ofițerilor și a personalului nebrevetat de pe navele-tanc

1. Ofițerii și membrii personalului nebrevetat cărora le sunt repartizate sarcini și responsabilități specifice referitoare la încărcăturile sau echipamentele de încărcare de pe navele-tanc au încheiat pe uscat un curs aprobat de luptă contra incendiilor, în plus față de formarea impusă de regula VI/1, și au încheiat:

- 1.1. cel puțin trei luni de stagiu de îmbarcare aprobat pe navele-tanc, în scopul dobândirii de cunoștințe adecvate pentru practicile operaționale de siguranță; sau
- 1.2. un curs aprobat pentru familiarizare cu navele-tanc, care să cuprindă cel puțin programul prezentat pentru acel curs în secțiunea A-V/1 a Codului STCW.

Cu toate acestea, administrația poate accepta o perioadă de stagiu de îmbarcare supravegheat mai scurtă decât cea prevăzută la punctul 1.1, cu condiția ca:

- 1.3. perioada astfel acceptată să nu fie mai mică de o lună;
 - 1.4. nava-tanc să aibă un tonaj brut mai mic de 3 000;
 - 1.5. durata fiecărei călătorii pe care o efectuează nava-tanc, de la începutul până la sfârșitul perioadei, să nu depășească 72 de ore;
 - 1.6. caracteristicile operaționale ale navei-tanc și numărul de călătorii și operațiile de încărcare și descărcare îndeplinite în timpul perioadei permit acumularea aceluiași nivel de cunoștințe și experiență.
2. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe pentru încărcare, descărcare și îngrijirea în tranzit sau manipularea încărcăturii trebuie, în plus față de respectarea cerințelor de la punctul 1.1 sau 1.2, să aibă:
 - 2.1. experiență adecvată pentru sarcinile lor de pe tipul de navă-tanc pe care servesc; și
 - 2.2. un program aprobat și încheiat de formare specializată, care trebuie să cuprindă cel puțin subiectele prevăzute în secțiunea A-V/1 din Codul STCW, care sunt adecvate sarcinilor ce le revin pe tancul petrolier, pe tancul chimic sau pe tancul cu gaze lichefiate pe care servesc.
 3. În timpul celor doi ani de la intrarea în vigoare a Convenției STCW pentru un stat membru, se poate considera că navigatorii respectă cerințele din punctul 2.2 dacă au servit într-un post corespunzător la bord, pe tipul de navă-tanc respectiv, pe o perioadă de cel puțin un an, în timpul ultimilor cinci ani precedenți.
 4. Administrațiile se asigură că a fost eliberat un certificat corespunzător pentru comandanții și ofițerii care sunt calificați în conformitate cu punctul 1 sau 2, după caz, sau că un certificat existent este atestat corespunzător. Fiecare membru al personalului nebrevetat care este calificat astfel este certificat în mod adecvat.

Regula V/2

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, a ofițerilor, a personalului nebrevetat și a altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri ro-ro

1. Prezenta regulă se aplică în cazul comandanților, al ofițerilor, al personalului nebrevetat și al restului echipajului de la bordul navelor de pasageri ro-ro angajate în călătoriile internaționale. Administrațiile stabilesc aplicabilitatea acestor cerințe în cazul personalului de pe navele de pasageri ro-ro angajate în călătoriile interne.
2. Înainte de a li se repartiza sarcinile la îmbarcarea pe navele de pasageri ro-ro, navigatorii trebuie să fi încheiat formarea cerută la punctele 4-8, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile lor.
3. Navigatorii cărora li se impune să fie instruiți în conformitate cu punctele 4, 7 și 8 urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, o formare corespunzătoare pentru actualizarea cunoștințelor sau au obligația să dovedească faptul că au atins standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.
4. Comandanții, ofițerii și restul personalului desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență la bordul navelor de pasageri ro-ro trebuie să fi urmat formarea în managementul mulțimilor, așa cum se specifică în secțiunea A-V/2 alineatul (1) din Codul STCW.

5. Comandanții, ofițerii și restul personalului cărora i se repartizează sarcini și responsabilități specifice la bordul navelor de pasageri ro-ro trebuie să fi urmat formarea de familiarizare prevăzută în secțiunea A-V/2 alineatul (2) din Codul STCW.
6. Personalul care asigură serviciul direct pentru pasageri, în spațiile destinate pasagerilor de la bordul navelor de pasageri ro-ro, trebuie să fi urmat formarea pentru siguranță prevăzută în secțiunea A-V/2 alineatul (3) din Codul STCW.
7. Comandanții, ofițerii secunzi, șefii mecanici, ofițerii mecanici secunzi și toate persoanele cărora li se repartizează responsabilități directe pentru îmbarcarea și debarcarea pasagerilor, încărcarea, descărcarea și securizarea încărcăturilor sau pentru închiderea cavităților din carenă, la bordul navelor de pasageri ro-ro, trebuie să fi urmat formarea pentru siguranța pasagerilor, securizarea încărcăturii și integritatea carenei, așa cum se specifică în secțiunea A-V/2 alineatul (4) din Codul STCW.
8. Comandanții, ofițerii secunzi, șefii mecanici, ofițerii mecanici secunzi și toate persoanele care au ca responsabilitate siguranța pasagerilor în situații de urgență, la bordul navelor de pasageri ro-ro, trebuie să fi urmat formarea pentru managementul în situații de criză și pentru comportamentul uman, așa cum se specifică în secțiunea A-V/2 alineatul (5) din Codul STCW.
9. Administrațiile se asigură că, pentru fiecare persoană calificată în conformitate cu prevederile prezentei reguli, există o dovadă documentară referitoare la formarea care a fost încheiată.

Regula V/3

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului nebrevetat și ale altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri, altele decât navele de pasageri de tip ro-ro

1. Prezenta regulă este aplicabilă comandanților, ofițerilor, personalului nebrevetat și altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri, altele decât navele de pasageri de tip ro-ro, care efectuează călătoriile internaționale. Administrațiile decid dacă aceste cerințe trebuie să se aplice personalului în serviciu la bordul navelor de pasageri care efectuează călătoriile naționale.
2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul unei nave de pasageri, navigatorii trebuie să fi primit formarea prevăzută la punctele 4-8, care corespunde capacității, sarcinilor și responsabilităților acestora.
3. Navigatorii care au obligația de a fi primit formarea prevăzută la punctele 4, 7 și 8 trebuie, la intervale care nu depășesc cinci ani, să urmeze o formare corespunzătoare pentru actualizarea cunoștințelor sau să dovedească faptul că au atins standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.
4. Personalul desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să fi urmat formarea în managementul mulțimilor prevăzută la secțiunea A-V/3 alineatul (1) din Codul STCW.
5. Comandanții, ofițerii și alți membri ai personalului cărora le sunt încredințate sarcini și responsabilități specifice la bordul navelor de pasageri trebuie să fi urmat o formare de familiarizare, prevăzută la secțiunea A-V/3 alineatul (2) din Codul STCW.
6. Personalul care asigură direct un serviciu pasagerilor, în spațiile rezervate pasagerilor, la bordul navelor de pasageri, trebuie să fi urmat o formare în domeniul siguranței, prevăzută la secțiunea A-V/3 alineatul (3) din Codul STCW.
7. Comandanții, secunzii și orice persoană desemnată ca fiind direct răspunzătoare de îmbarcarea și debarcarea pasagerilor trebuie să fi urmat o formare recunoscută în domeniul siguranței pasagerilor, astfel cum se prevede la secțiunea A-V/3 alineatul (4) din Codul STCW.
8. Comandanții, ofițerii secunzi, șefii mecanici, ofițerii mecanici secunzi și orice persoană răspunzătoare de siguranța pasagerilor în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să fi urmat o formare recunoscută în domeniul gestionării situațiilor de criză și a comportamentului uman, astfel cum se prevede la secțiunea A-V/3 alineatul (5) din Codul STCW.
9. Administrațiile se asigură că, pentru fiecare persoană calificată în conformitate cu prevederile prezentei reguli, există o dovadă documentară referitoare la formarea care a fost încheiată.

CAPITOLUL VI

FUNCTII PENTRU URGENȚĂ, SIGURANȚĂ PROFESIONALĂ, ÎNGRIJIRE MEDICALĂ ȘI SUPRAVIEȚUIRE

Regula VI/1

Cerințe minime obligatorii pentru familiarizarea, formarea pentru siguranță elementară și instrucțiuni pentru toți navigatorii

Navigatorii primesc formare de familiarizare și formare privind siguranța elementară, în conformitate cu secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și respectă standardele corespunzătoare de competență prevăzute în aceasta.

Regula VI/2

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea de certificate de competență pe navele de supraviețuire, bărcile de salvare și bărcile de salvare rapidă

1. Fiecare candidat pentru un certificat de competență pe navele de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapidă, trebuie:
 - 1.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 1.2. să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni sau să fi frecventat un curs de formare aprobat și să aibă un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin șase luni;
 - 1.3. să respecte standardele de competență pentru certificatele de competență pe navele de supraviețuire și bărcile de salvare, prezentate în secțiunea A-VI/2 alineatele (1)-(4) din Codul STCW.
2. Fiecare candidat pentru un certificat de competență pe bărcile de salvare rapidă trebuie:
 - 2.1. să dețină un certificat de competență pe navele de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapidă;
 - 2.2. să fi frecventat un curs de formare aprobat;
 - 2.3. să respecte standardele de competență pentru certificatele de competență pe bărcile de salvare rapidă, prevăzute în secțiunea A-VI/2 alineatele (5)-(8) din Codul STCW.

Regula VI/3

Cerințe minime obligatorii pentru formarea destinată stingerii incendiilor cu tehnici avansate

1. Navigatorii desemnați pentru controlul operațiilor de stingere a incendiilor trebuie să fi încheiat cu succes o formare avansată din domeniul tehnicilor de stingere a incendiilor cu accent în special pe organizare, tactici și comandă în conformitate cu prevederile din secțiunea A-VI/3 din Codul STCW și să respecte standardele de competență prevăzute în aceasta.
2. Atunci când formarea pentru stingerea incendiilor cu tehnici avansate nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie emis, se emite un certificat special sau o dovadă documentară, după caz, care să indice că posesorul acestuia a frecventat cursul de formare pentru stingerea incendiilor cu tehnici avansate.

Regula VI/4

Cerințe minime obligatorii referitoare la primul ajutor medical și îngrijirea medicală

1. Navigatorii desemnați să acorde primul ajutor medical la bordul navelor respectă standardele de competență din domeniul primului ajutor medical prevăzute în secțiunea A-VI/4 alineatele (1)-(3) din Codul STCW.
2. Navigatorii desemnați să acorde îngrijire medicală la bordul navei respectă standardele de competență din domeniul îngrijirii medicale la bordul navelor prevăzute în secțiunea A-VI/4 alineatele (4)-(6) din Codul STCW.
3. Atunci când formarea în domeniul primului ajutor medical sau al îngrijirii medicale nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie emis, se emite un certificat special sau o dovadă documentară, după caz, care să indice că posesorul acestuia a frecventat cursul de formare în domeniul primului ajutor sau al îngrijirii medicale.

CAPITOLUL VII

CERTIFICATE ALTERNATIVE

Regula VII/1

Emiterea certificatelor alternative

1. Fără a aduce atingere cerințelor pentru certificare prezentate în capitolele II și III din prezenta anexă, statele membre pot opta pentru emiterea sau autorizarea emiterii altor tipuri de certificate, diferite de cele menționate în regulile din capitolele respective, cu condiția ca:
 - 1.1. funcțiile și nivelele de responsabilitate corespunzătoare ce urmează să fie precizate în certificate și în atestări să fie selectate dintre și identice cu cele care apar în secțiunile A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 și A-IV/2 din Codul STCW;
 - 1.2. candidații să fi încheiat pregătirea și formarea aprobată și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunile corespunzătoare din Codul STCW și așa cum sunt prezentate în secțiunea A-VII/1 din acest cod, pentru funcțiile și nivelurile care urmează să fie precizate în certificate și atestări;
 - 1.3. candidații să fi încheiat serviciul maritim aprobat corespunzător îndeplinirii funcțiilor și nivelelor ce urmează să fie precizate în certificat. Durata minimă pentru serviciul maritim este echivalentă cu durata serviciului maritim prevăzut în capitolele II și III din prezenta anexă. Cu toate acestea, durata minimă a serviciului maritim nu este mai mică decât cea prevăzută în secțiunea A-VII/2 din Codul STCW;
 - 1.4. candidații pentru certificare care urmează să îndeplinească funcții de navigație la nivel operațional trebuie să îndeplinească cerințele aplicabile din regulile capitolului IV, după caz, pentru îndeplinirea de servicii radio în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
 - 1.5. certificatele să fie emise în conformitate cu cerințele articolului 11 și cu prevederile capitolului VII al Codului STCW.
2. Nici un certificat nu trebuie emis în conformitate cu prezentul capitol dacă statul membru nu a comunicat Comisiei informația cerută de Convenția STCW.

Regula VII/2

Certificarea navigatorilor

Fiecare navigator care îndeplinește o funcție sau un grup de funcții prevăzute în tabelele A-II/1, A-II/2, A-II/3 și A-II/4 din capitolul II sau în tabelele A-III/1, A-III/2 și A-III/4 din capitolul III sau A-IV/2 din capitolul IV din Codul STCW trebuie să fie titularul unui certificat corespunzător.

Regula VII/3

Principii care guvernează emiterea certificatelor alternative

1. Un stat membru care optează pentru emiterea sau autorizarea emiterii certificatelor alternative asigură respectarea următoarelor principii:
 - 1.1. poate fi pus în aplicare un sistem de emitere a certificatelor alternative numai dacă acesta asigură un grad de siguranță pe mare și are un efect preventiv cu privire la poluare cel puțin echivalente cu cele prevăzute în celelalte capitole;
 - 1.2. orice pregătire pentru emiterea certificatelor alternative conform prezentului capitol asigură posibilitatea de înlocuire reciprocă a certificatelor cu cele emise în conformitate cu celelalte capitole.
2. Principiul înlocuirii reciproce de la punctul 1 trebuie să garanteze că:
 - 2.1. navigatorii certificați în temeiul capitolului II și/sau III și cei certificați în temeiul capitolului VII pot să servească pe navele a căror organizare de bord este de tip clasic sau de un alt tip;
 - 2.2. navigatorii nu sunt instruiți pentru o organizare la bord specifică într-un asemenea mod încât să le afecteze capacitatea de a-și utiliza calificările în altă parte.

3. La emiterea unui certificat conform prevederilor din prezentul capitol se ține seama de următoarele principii:
 - 3.1. emiterea certificatelor alternative nu este utilizată în sine:
 - 3.1.1. pentru a reduce numărul membrilor echipajului la bord;
 - 3.1.2. pentru a reduce integritatea profesiei sau a „descalifica” profesional navigatorii; sau
 - 3.1.3. pentru a justifica repartizarea de sarcini combinate ale ofițerilor mecanici și ofițerilor de cart unui singur deținător de certificat, în timpul unui cart;
 - 3.2. persoana de la comandă este desemnată ca fiind comandantul, iar poziția legală și autoritatea comandantului și a celorlalți nu sunt afectate negativ de punerea în aplicare a unui sistem de emitere a certificatelor alternative.
 4. Principiile de la punctele 1 și 2 garantează că atât competența ofițerilor de bord, cât și cea a ofițerilor mecanici se menține.
-

ANEXA II

CRITERII PENTRU RECUNOAȘTEREA ȚĂRILOR TERȚE CARE AU ELIBERAT UN CERTIFICAT SAU SUB A CĂROR AUTORITATE A FOST ELIBERAT UN CERTIFICAT, PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 19 ALINEATUL (2)

1. Țara terță trebuie să fie parte la Convenția STCW.
 2. Țara terță trebuie să fie identificată de Comitetul pentru siguranță maritimă ca țară care a demonstrat că a pus pe deplin și integral în aplicare dispozițiile Convenției STCW.
 3. Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu posibila participare a oricărui stat membru interesat, trebuie să fi confirmat, prin toate mijloacele necesare, care pot include inspectarea instalațiilor și a procedurilor, că cerințele privind standardul de competență, eliberarea și recunoașterea certificatelor și ținerea evidențelor sunt respectate pe deplin și că s-a stabilit un sistem al standardelor de calitate în conformitate cu regula 1/8 din Convenția STCW.
 4. Un acord se află în curs de încheiere între statul membru și țara terță în cauză, în conformitate cu care orice modificare semnificativă a regimului de formare și certificare, prevăzut în conformitate cu Convenția STCW, este rapid notificată.
 5. Statul membru trebuie să fi adoptat măsurile pentru a se asigura că navigatorii care prezintă, în vederea recunoașterii, certificate pentru funcții de conducere au cunoștințe adecvate privind legislația maritimă a statului membru, referitoare la funcțiile pe care sunt autorizați să le exercite.
 6. Dacă un stat membru dorește să completeze evaluarea conformității unei țări terțe prin evaluarea anumitor unități de formare maritimă, acesta trebuie să procedeze în conformitate cu dispozițiile secțiunii A-I/6 din Codul STCW.
-

ANEXA III

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 32)

Directiva 2001/25/CE a Parlamentului European și a
Consiliului

(JO L 136, 18.5.2001, p. 17)

Directiva 2002/84/CE a Parlamentului European și a numai articolul 11
Consiliului

(JO L 324, 29.11.2002, p. 53)

Directiva 2003/103/CE a Parlamentului European și a
Consiliului

(JO L 326, 13.12.2003, p. 28)

Directiva 2005/23/CE a Comisiei

(JO L 62, 9.3.2005, p. 14)

Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a numai articolul 4
Consiliului

(JO L 255, 30.9.2005, p. 160)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(prevăzute la articolul 32)

Directiva	Data limită de transpunere
2002/84/CE	23 noiembrie 2003
2003/103/CE	14 mai 2005
2005/23/CE	29 septembrie 2005
2005/45/CE	20 octombrie 2007

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2001/25/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 cuvinte introductive	Articolul 2 cuvinte introductive
Articolul 2 prima liniuță-a patra liniuță	Articolul 2 literele (a)-(d)
Articolele 3-7	Articolele 3-7
Articolul 7a	Articolul 8
Articolul 8	Articolul 9
Articolul 9 alineatul (1) cuvinte introductive	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf cuvinte introductive
Articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b)
Articolul 9 alineatul (1) litera (c) prima teză	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (c)
Articolul 9 alineatul (1) litera (c) a doua teză	Articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (1) litera (d)	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf litera (d)
Articolul 9 alineatele (2) și (3)	Articolul 10 alineatele (2) și (3)
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 11	Articolul 12
Articolul 12	Articolul 13
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 14	Articolul 15
Articolul 15	Articolul 16
Articolul 16 alineatul (1) teza introductivă	Articolul 17 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 16 alineatul (1) prima liniuță-a patra liniuță	Articolul 17 alineatul (1) literele (a)-(d)
Articolul 16 alineatul (2) cuvinte introductive	Articolul 17 alineatul (2) cuvinte introductive
Articolul 16 alineatul (2) litera (a) punctele 1 și 2	Articolul 17 alineatul (2) litera (a) punctele (i) și (ii)
Articolul 16 alineatul (2) literele (b) și (c)	Articolul 17 alineatul (2) literele (b) și (c)
Articolul 16 alineatul (2) litera (d) punctele 1 și 2	Articolul 17 alineatul (2) litera (d) punctele (i) și (ii)
Articolul 16 alineatul (2) litera (d) punctul 3 subpunctele (i) și (ii)	Articolul 17 alineatul (2) litera (d) punctul (iii) prima și a doua liniuță
Articolul 16 alineatul (2) litera (e)	Articolul 17 alineatul (2) litera (e)
Articolul 16 alineatul (2) litera (f) punctele 1-5	Articolul 17 alineatul (2) litera (f) punctele (i)-(v)
Articolul 16 alineatul (2) litera (g)	Articolul 17 alineatul (2) litera (g)
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18 alineatele (1) și (2)	–
Articolul 18 alineatul (3) teză introductivă	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (3) litera (a)	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (3) litera (b)	Articolul 19 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 18 alineatul (3) litera (c)	Articolul 19 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 18 alineatul (3) litera (d)	Articolul 19 alineatul (4)
Articolul 18 alineatul (3) litera (e)	Articolul 19 alineatul (5)
Articolul 18 alineatul (3) litera (f)	Articolul 19 alineatul (6)
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (7)

Directiva 2001/25/CE	Prezenta directivă
Articolul 18a alineatul (1) prima și a doua teză	Articolul 20 alineatul (1) primul și al doilea paragraf
Articolul 18a alineatul (2) prima și a doua teză	Articolul 20 alineatul (2) primul și al doilea paragraf
Articolul 18a alineatele (3)-(5)	Articolul 20 alineatele (3)-(5)
Articolul 18a alineatul (6) prima și a doua teză	Articolul 20 alineatul (6) primul și al doilea paragraf
Articolul 18a alineatul (7)	Articolul 20 alineatul (7)
Articolul 18b	Articolul 21
Articolul 19	Articolul 22
Articolul 20 alineatul (1) cuvinte introductive	Articolul 23 alineatul (1) cuvinte introductive
Articolul 20 alineatul (1) prima și a doua liniuță	Articolul 23 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 20 alineatul (2) cuvinte introductive	Articolul 23 alineatul (2) cuvinte introductive
Articolul 20 alineatul (2) prima liniuță-a șasea liniuță	Articolul 23 alineatul (2) litera (a)-(f)
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 21	Articolul 24
Articolul 21a	Articolul 25
–	Articolul 26 alineatul (1)
Articolul 21b prima teză	Articolul 26 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 21b a doua teză	Articolul 26 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 22 alineatul (1) prima teză	Articolul 27 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 22 alineatul (1) a doua teză	Articolul 27 alineatul (1) al doilea paragraf
–	Articolul 27 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 22 alineatele (3) și (4)	Articolul 27 alineatele (2) și (3)
Articolul 23 alineatele (1) și (2)	Articolul 28 alineatele (1) și (2)
–	Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 23 alineatul (3)	–
Articolul 24 alineatele (1) și (2)	–
Articolul 24 alineatul (3) punctele 1 și 2	Articolul 29 literele (a) și (b)
Articolul 25	Articolul 30
Articolul 26 prima teză	Articolul 31 primul paragraf
Articolul 26 a doua teză	Articolul 31 al doilea paragraf
Articolul 27	Articolul 32
Articolul 28	Articolul 33
Articolul 29	Articolul 34
Anexele I și II	Anexele I și II
Anexa III	–
Anexa IV	–
–	Anexa III
–	Anexa IV